WALT DISNEY'S

losse nrs. ƒ 1,80 – abonneeprijs ƒ 1,55 per nummer – België F 35

Donald Duck

Nr. 3-1986

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Brief van de week

De Brief van de week is geschreven door ERIK DIJK uit STADSKANAAL. Hij krijgt van mij de Donald Duck-muziek-sleutelhanger.

Beste Oom Donald. Ik ben 10 jaar en heb 'n hobby die niet veel mensen kennen, namelijk paleontologie (dat is kennis van tossiele planten en dieren). Ik heb al meer dan 150 verschillende tossielen, zoals zeelelies, zeeëgels, versteend hout, scherfjes van eierschalen, belemnieten (dat zijn staarfpinnen van uitgestorven inktvissen) en ik heb een varenplant die ongeveer 700.000.000 jaar oud is. En mijn vriendje heeft ook een heleboel fossielen, hij heeft ook al in de krant gestaan met een mammoetkies.

Tjonge! Wat heb jij 'n stééngoede hobby, Erik!

Beste D. Duck. Ik heb twee leuke hobby's dat zijn tennissen en drummen. Ik zit al vier jaar op een drumband, dat is heel leuk. Drummer worden heb ik al vanaf mijn achtste jaar gewild en ik heb nu ook een zeven-delig drumstel nou en misschien kom ik later nog wel eens op de t.v.!
Martijn Quandt – Halsteren

Hard, maar niet al te hárd, blijven oefenen, Martijn!

Beste Donald. Ik ben 10 en zit in groep zeven. We hebben op school Engels gehad. Dat vind ik leuk. Ik wou vragen of er nog een prikprent van Olaf de Olifant in uw blad komt.
Erik Morsink – Woerden

Olaf is een beetje te verlegen om te poseren, maar misschien kan ik 'm overhalen!

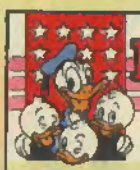

De Hiep Hiep Hoera-nummers van deze week zijn:
- 253389 -
- 206817 -
- 180003 -
- 185655 -
- 223993 -
- 170895 -
- 119995 -
- 290919 -
- 239859 -
- 172798 -

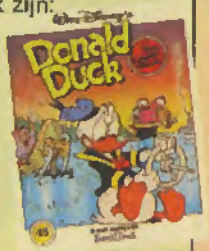

Staat een van deze nummers op jouw eigen Duck Clubpas, stuur dan een fotokopie van je pasje, waarop je duidelijk je naam, adres en leeftijd schrijft naar Donald Duck Club - Postbus 6003 - 2001 HA HAARLEM. Doe dit vóór 14 februari 1986 en vermeld eveneens op de kopie: DD. 3-1986
Je krijgt dan een exemplaar van het stripalbum **Donald Duck als taxichauffeur** thuisgestuurd!

"NU JE DAAR TOCH AL BENT, KUN JE METEEN DE BRANDWEER BELLEN OM JE TE BEVRIJDEN!"

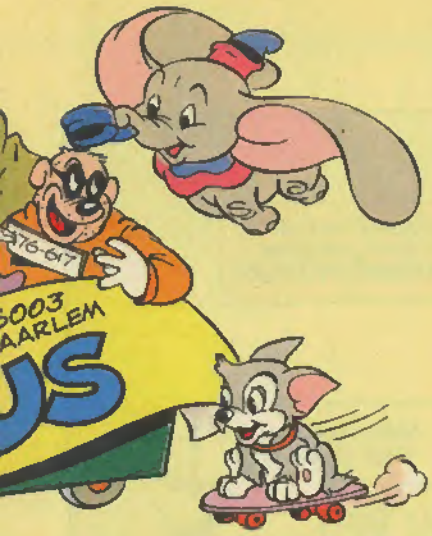

We hebben groot nieuws! We hebben een soort verfje gemaakt. We hebben het zo gemaakt: we hebben met stenen gekrijt op een plaats en dan komt er poeder uit dan doen we er onkruid door (hoeft niet) en persen het. Den hebben we een emmer daar doen we water in en een beetje closetpapier (in stukjes) dan doen we het poeder er doorheen. Goed roeren en dan kun je ermee verven. Doe een laagje op de stoep en laat het een dag drogen, de volgende dag is het hard maar je kunt het er wel afhalen.
Groetjes van:
Anita van Duin, Petra Gelderman en Marlijke Houtenbos
Wermenhuizen

Oef, Kwik, Kwek en Kwek hebben jullie verfrecept op mijn behang geprobeerd! Jullie worden bedankt!

Aan Donald Duck. Wat las ik daar? Taran en de toverketel van Walt Disney? Dat is heel eigenaardig! Ik heb namelijk boeken van Lloyd Alexander en in een van deze boeken staat hetzelfde verhaal! Deze boeken zijn eerder verschenen dan de film! Dus weet ik zeker dat dat door jullie GEPIKT is. Dat is plagiaat! Lloyd Alexender wordt nergens genoemd. Heeft u daar een goed antwoord op? Bovendien is Coll weggelaten. En zeg niet dat u niet weet wie dat is! Verder is Pridayn geen dorpje, maar het land waerin Taran woont. De rest zult u wel weten, want volgens mij wist u dit heel goed.
Eric Rietzschel – Voorburg

Klopt! Dat wist ik heel goed. Maar wat jij niet wist, is dat Walt Disney zijn tekenfilms vaak beseert op bekende verhalen. Netuurlijk mét toestemming van de oorspronkelijke schrijvers!

Donald Duck
Een vrolijk weekblad
Een uitgave van Oberon B.V.
Postbus 6003 2001 HA Haarlem
Telefoon: 023 - 304304
Voor vragen over abonnementen of bezorging zie bladzijde 32 van dit blad.
nr. 3 – 17 januari 1986

© Walt Disney Productions 1986

Volgende WEEK:

DE MOOISTE TEKENINGEN VAN LEZERS IN DE

GALERIJ der KLEINEN

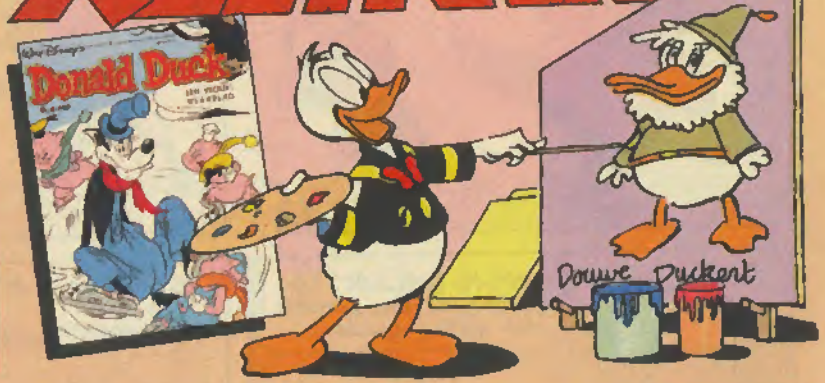

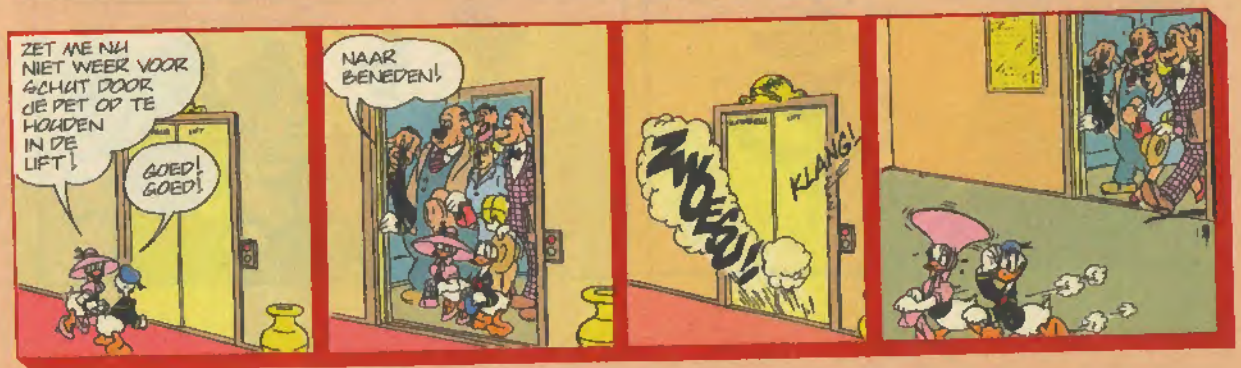

Donald Duck

Het sportieve hoogtepunt van de winter in Duckstad is de jaarlijkse **VISSERS-SCHAATSWEDSTRIJD** ...

Daar heb je hem, de OPSCHEPPER!
Kom op, lafaards! Je kunt toch meedoen om te zien wie TWEEDE wordt!
Wij kijken wel uit! Met jouw geluk zou het me niet verbazen als je ook nog TWEEDE werd!
Hoepel op, Guus, dan hebben GOEDE schaatsers ook eens een kans!
De mensen hebben gelijk! Guus wint alleen maar omdat hij steeds GELUK heeft!
Hij heeft al veel te vaak gewonnen! We zouden hem moeten DISKWALIFICEREN!
Dus..
WAT? Ik mag niet meer meedoen? Ik word eruit gegooid als de eerste de beste schavuit?
Precies! Ga weg en gun dit jaar eens iemand anders de eer!
Bah! Het gaat mij niet om de EER, maar om die PRIJS van vijftig piek!
Zijn er NU nog kandidaten voor de vissers-schaatswedstrijd?
Ja! Ik!
Ik ook!
Ik ook!
Ik ook!
Nu Guus niet meedoet, kan IEDEREEN de wedstrijd winnen! Zelfs u, Oom Donald!
Weet je wat, jongens...
Als ik win, geef ik de watnet-dan-ook-is prijs van vijftig gulden aan de JONGE WOUDLOPERS!
JIPPIE! Hoera voor Oom Donald!

Ik zou toch wel willen weten wat dit jaar de prijs is. Misschien heeft de jury nog niks uitgezocht ...
Maar ... dat brengt me op een idee! Ik zou ze mijn prachtige KUNSTWERK kunnen verkopen voor vijftig gulden!
HEE! JURY! Zou u het bedroevende peil van dit spektakel niet eens vermogen met wat KUNST?
Bedoelt u dat we D-DAT aan de winnaar moeten geven?
De prijs moet VIJFTIG GULDEN waard zijn! Voor dat ... dat PRUTSWERK geven we nog geen VIJFTIG CENT!
Wat een BELEDIGING! Die mensen hebben duidelijk geen benul van de waarde van KUNST!
Terwijl ik toch bijna TIEN KOSTBARE MINUTEN in dit meesterwerk gestoken heb! HEE! Wacht eens...
Misschien kan ik die vijftig gulden toch nog verdienen met SCHAATSEN...
Deelnemers op hun plaatsen... KLAAR...
Veel geluk, Oom Donald!

Wacht even! Wacht even! Ik wil ook nog meedoen!
Wie bent u dan wel ?
Het GEMASKERDE MIRAKEL uit MYSTERIËNBURG!
Nooit van gehoord! Maar voorwit: KLAAR... AF!
PANG!
DAAR GAAN ZE!
FLOP!
PATS!
BENG!
Lieve help! De starter heeft 't touw met vlaggetjes stukgeschoten! Alle schaatsers zijn gevallen!
Alle schaatsers, behalve het GEMASKERDE MIRAKEL!
Hij heeft GELUK gehad! Hij is als enige niet over dat touw gevallen!
Het doet er niet toe hoeveel geluk hij heeft GEHAD. Oom Donald haalt hem zo dadelijk in ...
Oom Donald is de SNELSTE schaatser van Duckstad!

Opzij, gemaskerd obstakel! KANONSKOGEL DUCK gaat je passeren!
Tjonge! Het wordt weer 'n wedstrijd tussen Donalds SNELHEID en mijn GELUK! Ik ga over dit dunne ijs, om een stuk af te snijden!
Aha! Wat 'n gehaaide vogel!
DUN IJS
Als hij over dun ijs gaat, kan ik het ook!
DUN IJS
KRAAAK!
Hier komt de Jonge Woudlopers-reddings-brigade!
Als we die prijs van vijftig gulden willen krijgen, moeten we ervoor zorgen dat onze schaatser in de race blijft!
Brr! Hoe kan dat Gemaskerde Mirakel hier overheen schaatsen, terwijl ik erdoor zak?
Wij snappen het ook niet, Oom Donald! Misschien heeft ie gewoon meer GELUK!
IEDEREEN heeft meer geluk dan ik! Zelfs de langzaamste schaatsers zijn al op het meer!
Ondertussen, op het Mosselmeer..
Snel zagen! HIJG! Snel een vis vangen!
NIEMAND gaat die goele ouwe Guus ... ik bedoel: het Gemaskerde Mirakel verslaan!

OPZIJ! OPZIJ! Ik moet ook nog een gat zagen!
KWAK!
PLONS!
Mijn enige geluk vandaag is dat ik EXTRA WARME KLEREN heb aangetrokken!
Maar genoeg gemopperd! Nu ik toch hier ben kan ik meteen een vis vangen!
HEBBES! Wat een KANJER van een KARPER! Hij sleurt me helemaal mee!
Geen wonder! Het Gemaskerde Mirakel had hem al gevangen!
Wel. TOEDELOE. vissertjes! Ik ga mijn prijs ophalen!

Ik ben al mijn vissersspullen kwijt, en ik zie blauw van de kou! Ik kan het zo goed opgeven en naar huis gaan!
Ik heb het zoveel pech als vroeger, toen GLUIS nog meedeed!
Kijk, mannen! Het Gemaskerde Mirakel komt al terug! MET EEN VIS!
Dat betekent dat wij naar de vijftig gulden-prijs kunnen fluiten!
We MOETEN ervoor zorgen dat Oom Donald wint!
Maar hoe? Het Gemaskerde Mirakel hinderen zou ONEERLIJK zijn!
Maar intussen glipt de waakhond van de Jonge Woudlopers er stilletjes tussenuit...
...hij sluipt naar een nabijgelegen kattenterhuis...
KENNEL
KATTEKIT
Het loopt tegen etenstijd en de katten hebben HONGER...
SNUIF!

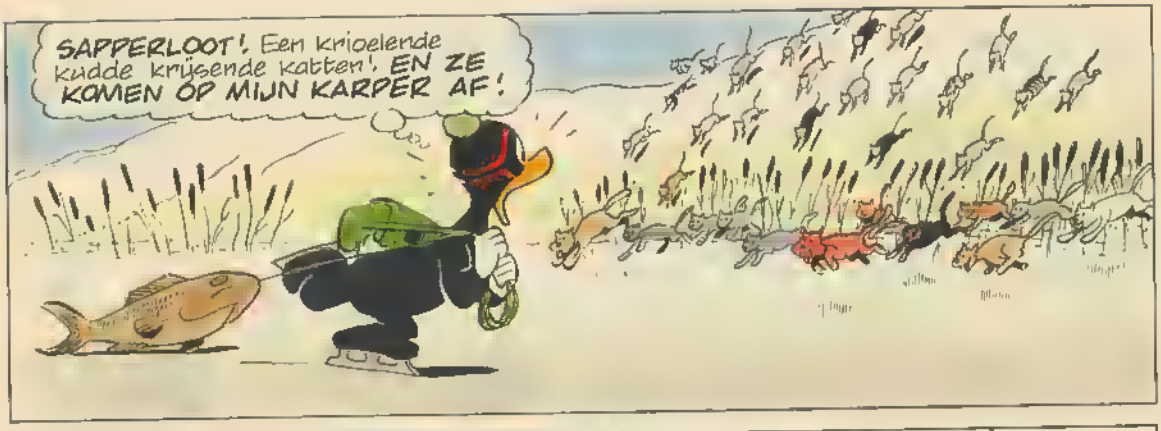
SAPPERLOOT! Een krioelende kudde krijsende katten! EN ZE KOMEN OP MIJN KARPER AF!

Die poezen peuzelen mijn prijsdier op! Wat een KATastrofe!

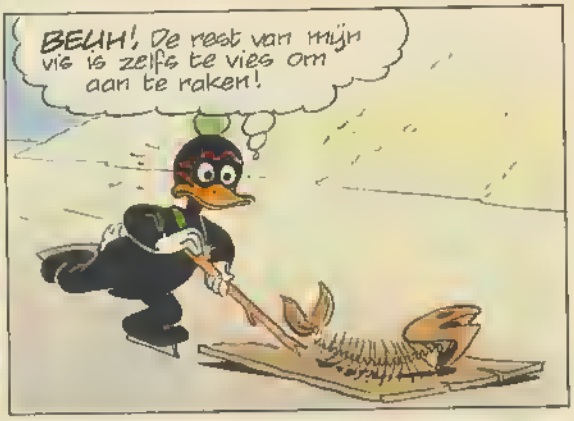
BEUH! De rest van mijn vis is zelfs te vies om aan te raken!

Maar ...
Hm... dit karkas kunnen we volgens de reglementen geen vis meer noemen! 't Scheelt maar 't snorhaartje van een kat, maar toch verliest u!

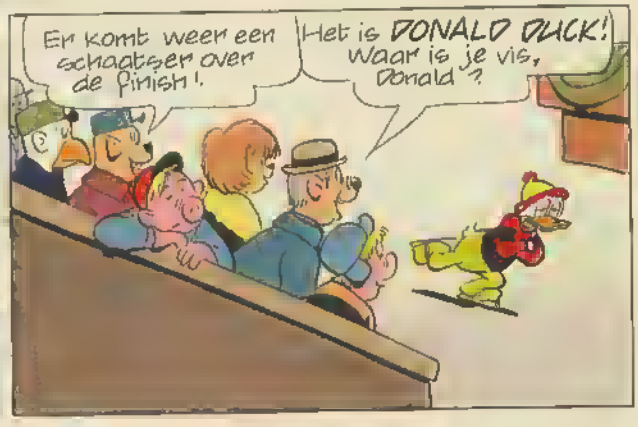
Er komt weer een schaatser over de finish!
Het is DONALD DUCK! Waar is je vis, Donald?

Ik... ik heb geen vis gevangen!
Wat spartelt daar in uw zak, Oom Donald?

Een VIS! Die is er zeker in het meer ingezwommen!

Hm... volgens de reglementen is dit scharminkeltje een VIS!
Meneer Duck, het scheelt het schubje van een katvis maar u hebt de wedstrijd gewonnen!
OOM DONALD WINT DE PRIJS!
JIPPIE! De jonge woudlopers krijgen het wat-'t-ook-is van vijftig gulden!
Wat zullen we als prijs geven? We moeten nu eindelijk eens beslissen!
We hebben al horloges, radio's en camera's gehad ...
We zouden voor de verandering eens iets BIJZONDERS moeten geven!
Jaja, maar een bijzonder wat?
Mijn geluk heeft me vandaag in de steek gelaten! De wedstrijd is MISLUKT! Mijn kunstwerk is MISLUKT... BAH!
SPLET!
HEE! Die vis zit vast! Het lykt nu wel zo'n hoe-heet-'t ... zo'n COLLAGE van de beroemde Robbie Rauzeberg!
Heren van de jury! Kijk nog eens naar mijn meesterwerk! Ik heb er een heel nieuwe dimensie aan toegevoegd!
LIEVE HELP!
Uw kunstwerk heeft er inderdaad een nieuwe dimensie bijgekregen: 't STINKT!

Maar ... BRAVO! Wat een schitterende collage!
Dit werk zal wereldwijde FAAM verwerven!
Het is... hoe zal ik 't zeggen ... vreselijk BIJZONDER!
Wel, als die KUNSTENAARS het goed vinden, zal het wel echt goed zijn!
En dus ...
Mijn geluk heeft me tóch niet in de steek gelaten! IK ga met de vijftig guldens naar huis! Zoals het hoort!
Win ik DAT? En ik dacht nog wel even dat ik GELUK had..
Weet je wat WIJ maar moesten doen, Woudlopers?
Ja!
Ja!
Ja!
Ja!
En zo, tot diep in de nacht...
BLIJF STAAN, laf stelletje jonge weglopers! Ik zál die prijs aan jullie geven, al moet ik jullie tót de wedstrijd van volgend jaar achternazitten!
Uit

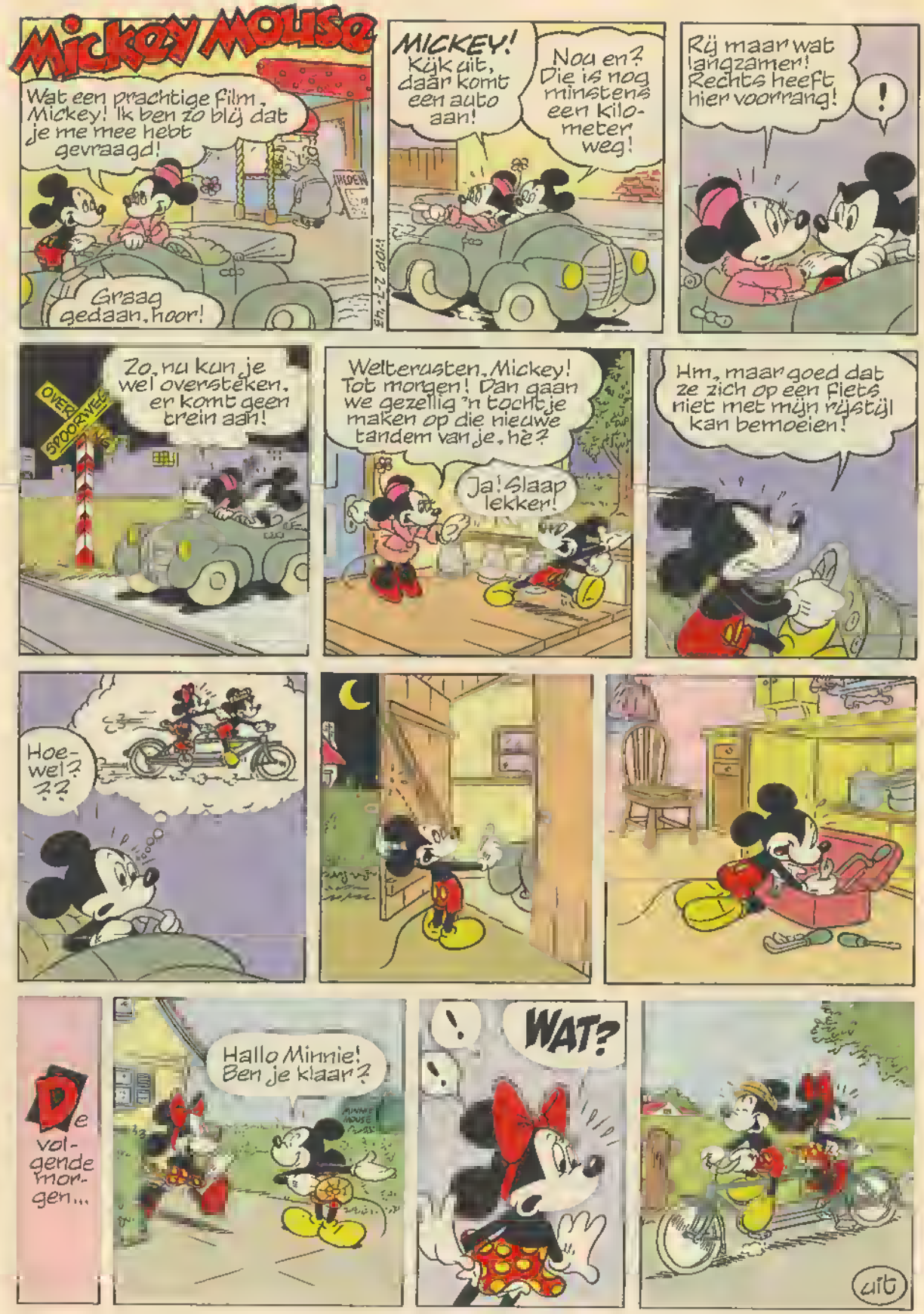
Mickey Mouse
Wat een prachtige film, Mickey! Ik ben zo blij dat je me mee hebt gevraagd!
Graag gedaan, hoor!
MICKEY! Kijk uit, daar komt een auto aan!
Nou en? Die is nog minstens een kilometer weg!
Rij maar wat langzamer! Rechts heeft hier voorrang!
!
Zo, nu kun je wel oversteken, er komt geen trein aan!
OVER SPOORWEG
Welterusten, Mickey! Tot morgen! Dan gaan we gezellig 'n tochtje maken op die nieuwe tandem van je, hè?
Ja! Slaap lekker!
Hm, maar goed dat ze zich op een fiets niet met mijn rijstijl kan bemoeien!
Hoe-wel? ??
De volgende mor-gen...
Hallo Minnie! Ben je klaar?
WAT?
uit

DE BOLLETJES GAAN IN 'T MINI

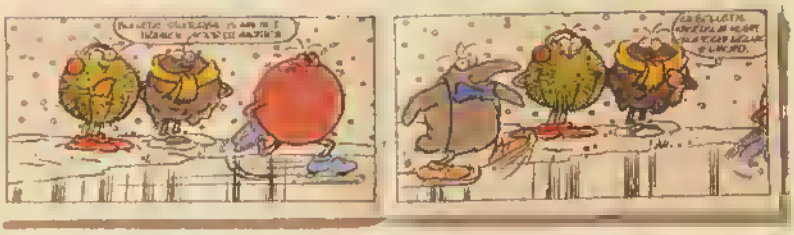

Nu tijdelijk gratis mini-stripboekjes bij Bolletje beschuit.

Hierboven zie je stukjes uit de nieuwe Bolletjes mini-stripboekjes. Ken je de Bolletjes? Ze beleven allerlei avonturen. Ze plagen elkaar. Ze hebben veel plezier. Soms halen ze enorme streken uit.

Er zijn drie Bolletjes mini-stripboekjes: de Bolletjes op het ijs, de Bolletjes in de storm en de Bolletjes op de camping. Als je een rol Bolletje beschuit koopt, krijg je daar voor niks een stripboekje bij. Aan iedere rol hangt er eentje.

Dus als ze bij jullie thuis veel Bolletje beschuit eten, heb je ze zo alle drie bij elkaar.

Bolletje

alt Disney productions

Het ongelooflijke verhaal van Taran, de jonge varkenshoeder die zo graag een heldhaftig krijger wil zijn en die op speurtocht gaat naar de geheimzinnige Zwarte Toverketel die ergens op een mysterieuze plaats verborgen is...

TARAN EN DE TOVER KETEL

ƒ 17,95
Bfr. 355

HET BOEK
VAN DE NIEUWSTE TEKENFILM VAN WALT DISNEY

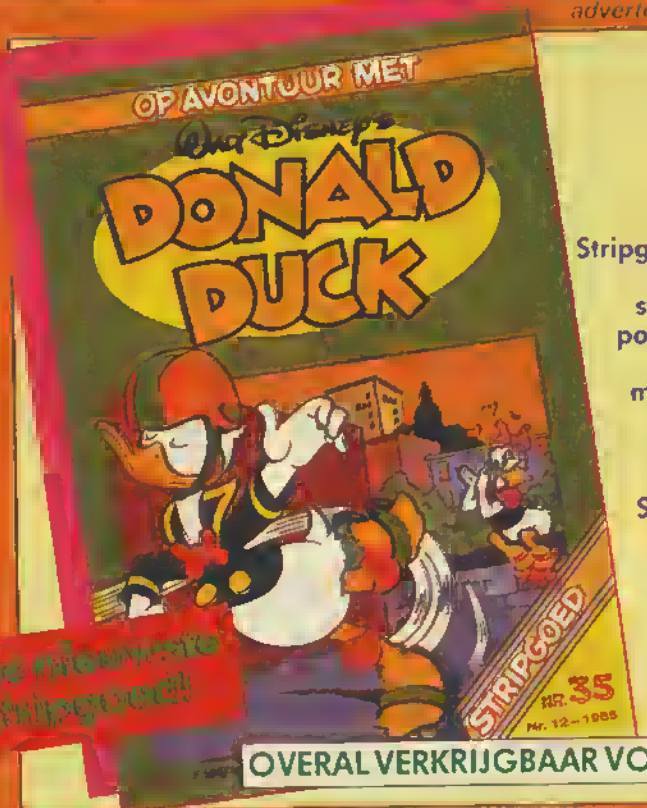

STRIPGOED DAT IS PAS STEENGOED!

Stripgoed is een heel bijzonder maandblad! In elk nummer staat nl. een kompleet spannend stripavontuur von liefst 28 pagina's long! En extra nog een onder stripverhaal. Leef mee met de belevenissen von Donald Duck, de neefjes en Oom Oogobert.
Stripgoed heeft oak een bijzondere prijs: ƒ 1,95 per nummer en is daarmee een von de goedkoopste stripmaandbladen.

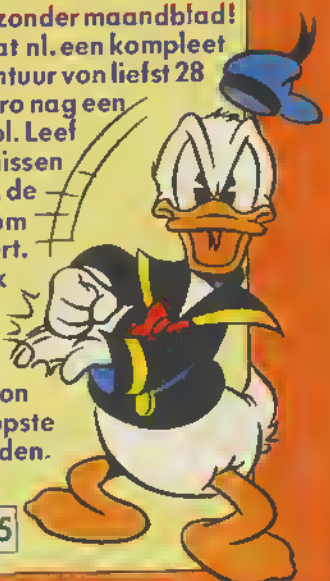

OVERAL VERKRIJGBAAR VOOR MAAR ƒ 1,95

Rakker
Het eten is klaar kinderen! Laat het niet koud worden!
Ha! Heerlijk!
Wat heb ik 'n honger!
Ik ook! Maar ik hoop niet dat 't weer uit blik is!
04689
Jawel hoor! Alweer blikvoer!
SLURP!
SMIKKEL!
SLOEBER!
Nou ik eet 't NIET! De hele week hetzelfde voer is te veel van het goede!
SLURP!
SMIKKEL!
SLOEBER!
Wat is er aan de hand Rakker? Waarom eet je niet?
Ik... eh... heb op dit moment geen trek!
SLURP!
SMAK!
Zo? Als ik jou was, zou ik 't maar opeten, want dit is alles wat je krijgt!
HMPF!

NEE! NEE! Ik eet dit NIET op! Ik wil iets LEKKERS!
En als ik 't hier niet kan krijgen, ga ik wel ergens anders heen! Poeh!
Ik ga zelf wel op zoek naar eten! Voedsel voor 'n MAN!
Weldra...
Ha, die Jock! Hij heeft vast wel 'n lekker malse bot voor mij!
Maar...
Sorry, Rakker! Dit is m'n laatste bot! Pech voor jou!
Oh, nou ja! Ik kwam toch alleen maar voor de gezelligheid langs!
Mmm... Ik kan het beter bij Trouw proberen! Hij heeft altijd wel wat over!
Maar helaas...
Iets over? Nee, ik ben niet uitgegeten! Krijg jij THUIS dan niets te eten?
HUH? IK?

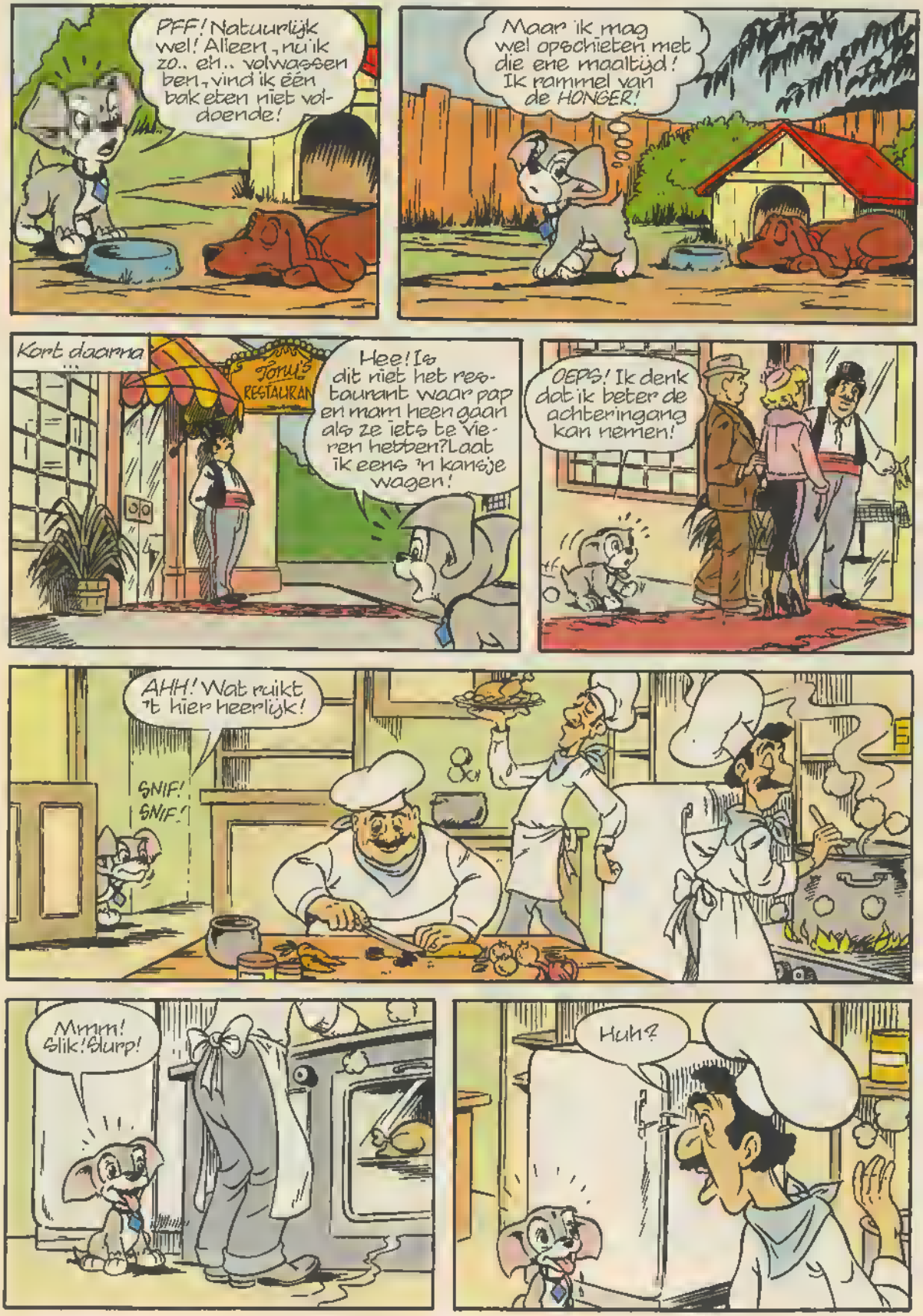
PFF! Natuurlijk wel! Alleen, nu ik zo.. eh.. volwassen ben, vind ik één bak eten niet voldoende!
Maar ik mag wel opschieten met die ene maaltijd! Ik rammel van de HONGER!
Kort daarna ...
JOHN'S RESTAURANT
Hee! Is dit niet het restaurant waar pap en mam heen gaan als ze iets te vieren hebben? Laat ik eens 'n kans'je wagen!
OEPS! Ik denk dat ik beter de achteringang kan nemen!
AHH! Wat ruikt 't hier heerlijk!
SNIF! SNIF!
Mmm! Slik! Slurp!
Huh?

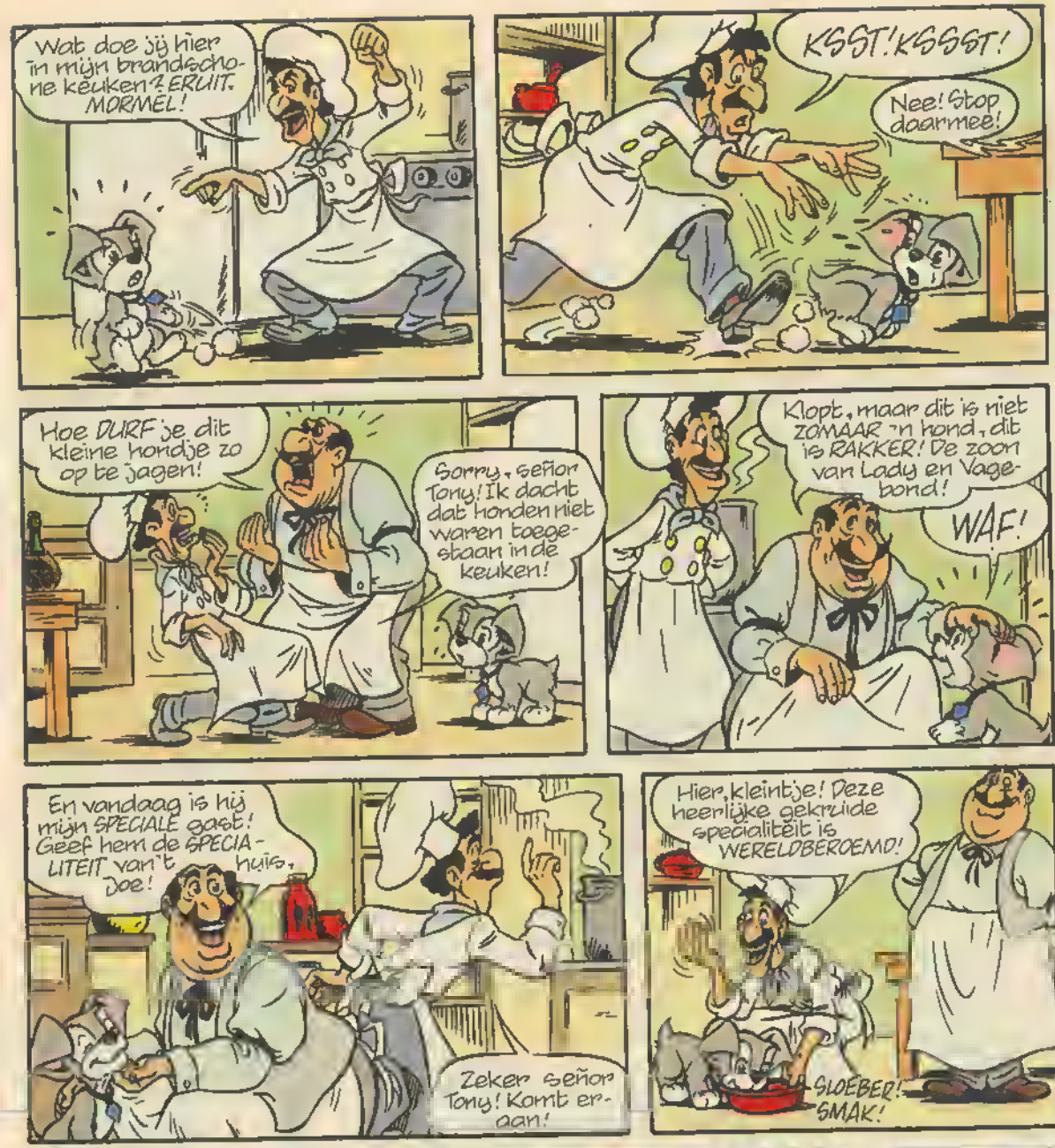
Wat doe jij hier in mijn brandschone keuken? ERUIT, MORMEL!
KSST! KSSST!
Nee! Stop daarmee!
Hoe DURF je dit kleine hondje zo op te jagen!
Sorry, señor Tony! Ik dacht dat honden niet waren toegestaan in de keuken!
Klopt, maar dit is niet ZOMAAR 'n hond, dit is RAKKER! De zoon van Lady en Vagebond!
WAF!
En vandaag is hij mijn SPECIALE gast! Geef hem de SPECIALITEIT van 't huis, Joe!
Zeker señor Tony! Komt eraan!
Hier, kleintje! Deze heerlijke gekruide specialiteit is WERELDBEROEMD!
SLOEBER! SMAK!
SLIK!
AAAAAARGH! ARF! ARF!

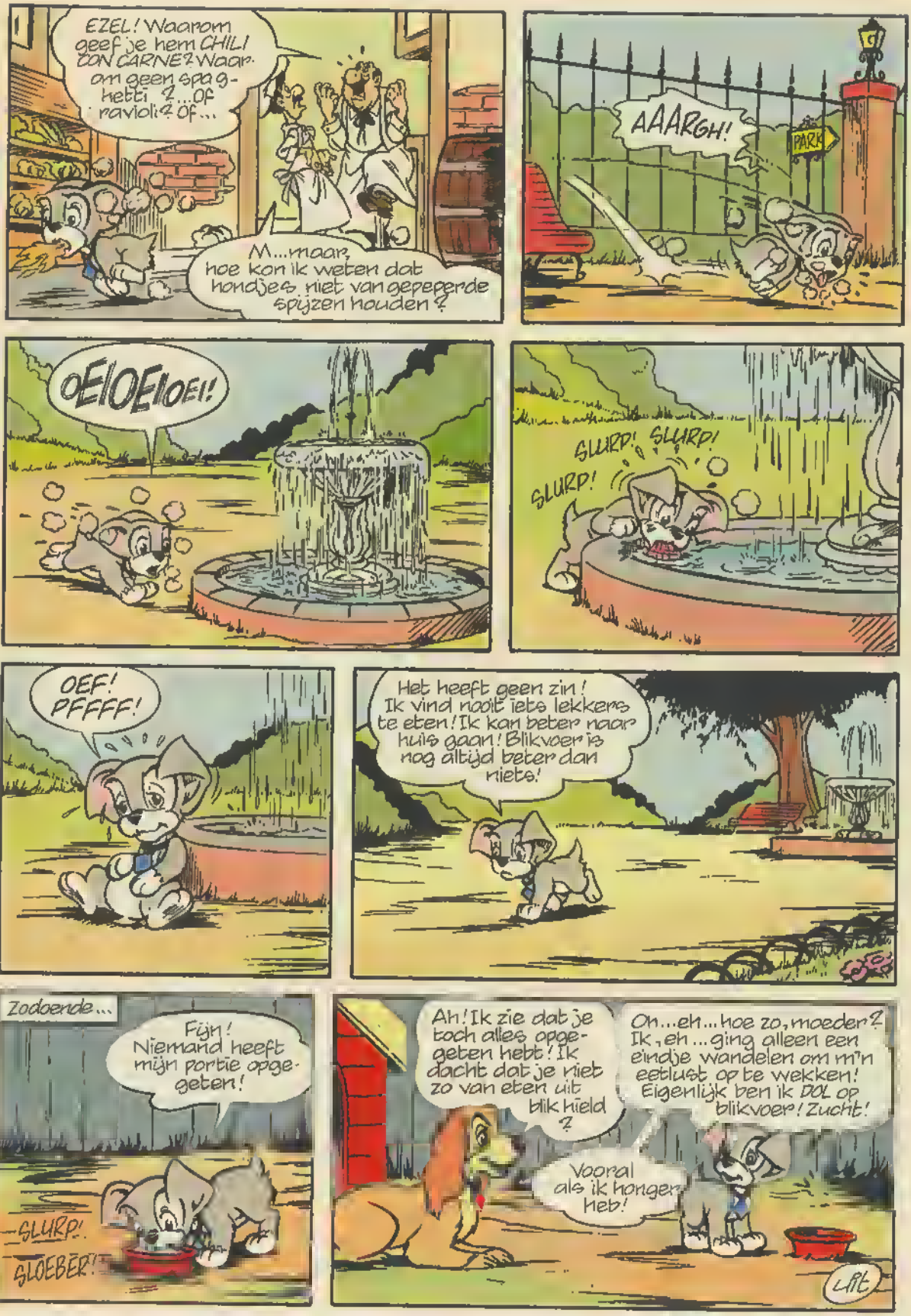
EZEL! Waarom geef je hem CHILI CON CARNE? Waarom geen spaghetti ? ...Of ravioli? Of ...
M...maar, hoe kon ik weten dat hondjes niet van gepeperde spijzen houden ?
AAARGH!
PARK
OEIOEIOEI!
SLURP! SLURP!
SLURP!
OEF! PFFFF!
Het heeft geen zin! Ik vind nooit iets lekkers te eten! Ik kan beter naar huis gaan! Blikvoer is nog altijd beter dan niets!
Zodoende...
Fijn! Niemand heeft mijn portie opgegeten!
SLURP!
SLOEBER!
Ah! Ik zie dat je toch alles opgegeten hebt! Ik dacht dat je niet zo van eten uit blik hield ?
Vooral als ik honger heb!
On...eh...hoe zo, moeder? Ik, eh ...ging alleen een eindje wandelen om m'n eetlust op te wekken! Eigenlijk ben ik DOL op blikvoer! Zucht!
LIK

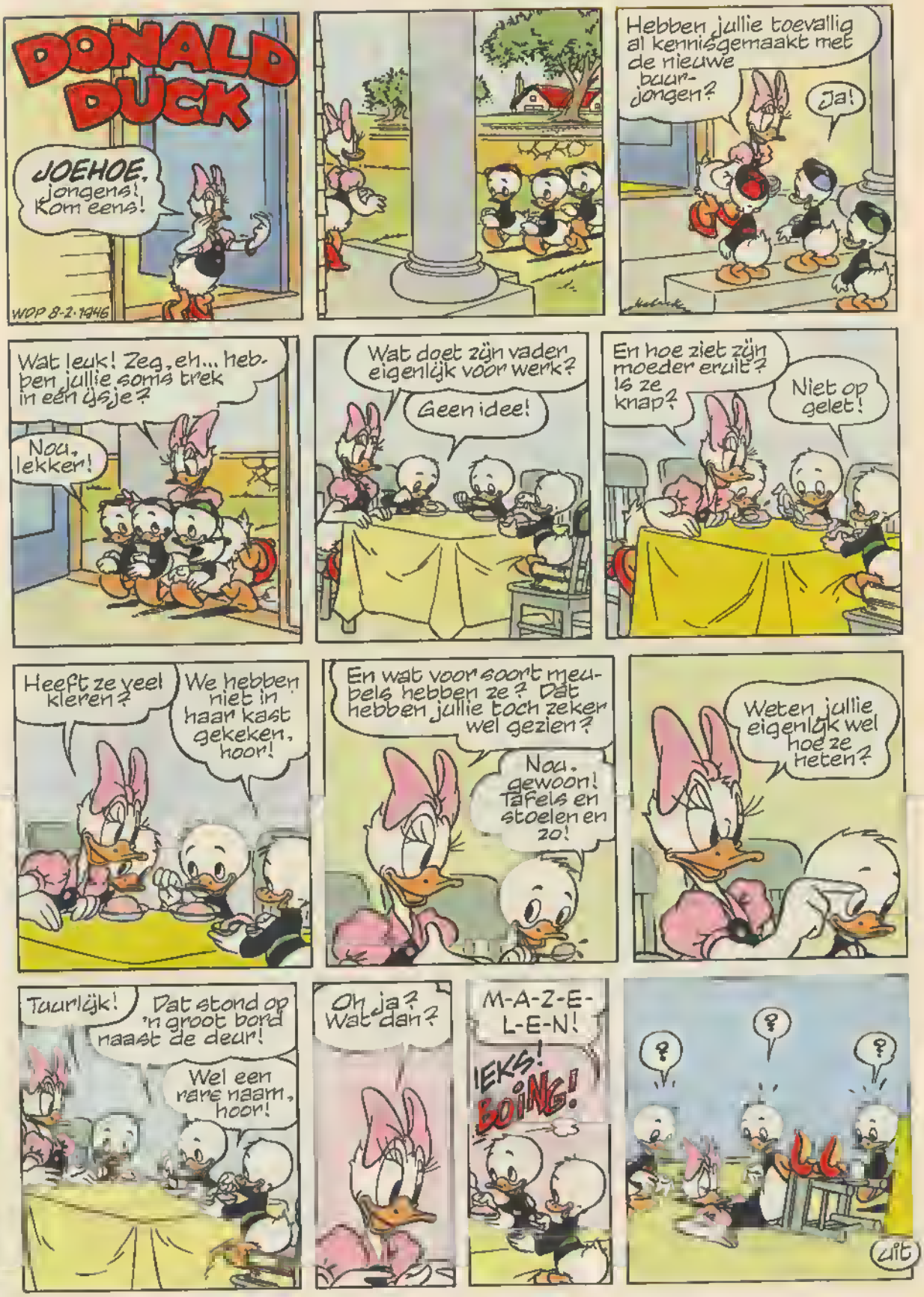
DONALD DUCK
JOEHOE, jongens! Kom eens!
WOP 8-2-1946
Hebben jullie toevallig al kennisgemaakt met de nieuwe baur-jongen?
Ja!
Wat leuk! Zeg, eh... hebben jullie soms trek in een ijsje?
Nou, lekker!
Wat doet zijn vader eigenlijk voor werk?
Geen idee!
En hoe ziet zijn moeder eruit? Is ze knap?
Niet op gelet!
Heeft ze veel kleren?
We hebben niet in haar kast gekeken, hoor!
En wat voor soort meubels hebben ze? Dat hebben jullie toch zeker wel gezien?
Nou, gewoon! Tafels en stoelen en zo!
Weten jullie eigenlijk wel hoe ze heten?
Tuurlijk! Dat stond op 'n groot bord naast de deur!
Wel een rare naam, hoor!
Oh ja? Wat dan?
M-A-Z-E-L-E-N!
IEKS!
BOING!
?
?
?
uit

Deel I: DE ARRESTATIE

's Oehtends vroeg kwam de politie. Witje lag nog in bed toen er op de deur van de caravan werd gebonkt. Ze hoorde pa opstaan en verwonderd vragen wat dat allemaal te betekenen had. Witje gleed uit bed en keek door een kier in de schuifdeur het onopgeruimde woongedeelte in. „Straks krijg je wel te horen wat er aan de hand is," zei een politieman in burger. „Meekomen." Tussen twee agenten werd pa weggevoerd.

„Jij er ook uit," beval de politieman toen hij Witje ontdekte. „Je waeht buiten maar tot we hier klaar zijn."

„Wat is er gebeurd?" vroeg ze verbaasd terwijl ze de slaap uit haar ogen wreef.

„Niets voor snotneuzen," gromde de man. Haastig schoot Witje een broek aan en glipte naar buiten. Het was fris en het mistte een beetje. Een eindje verderop stond Ursus in zijn oehtendjas te kleumen. Celia stond naast hem. Ze had de blauwe mantel met zilveren sterren omgeslagen, waarin ze altijd optrad, en rookte met een gemelijk gezieht een sigaret. Terwijl Witje naar hen toeliep kwam er een politieman uit de caravan. Hij had een bruin koffertje bij zich dat hij kennelijk in de wagen had gevonden. Haastig bracht hij het naar het politiebusje. Witje had dat koffertje nog nooit eerder gezien. Het was in elk geval niet van pa, dat wist ze zeker. Waar was pa trouwens? Ze keek om zich heen. Hij was nergens te bekennen. Nu pas zag ze dat de politie het modderige terreintje, waarop de twee caravans en de kreupele vrachtwagen van Circus Bianchi stonden, had afgesloten. Onwillekeurig huiverde ze.

„Weet jij wat ze van ons willen?" vroeg ze ongerust aan Ursus. Hij schudde zijn hoofd. Ursus was de sterke man van pa's circus. Hij was bijna twee meter lang en had armen en benen als boomstammen. Hij droeg altijd een brede leren riem om zijn machtige buik, alsof hij bang was dat die er af zou vallen. Witje vond hem aardig. Celia, het slangemens mocht ze daarentegen helemaal niet. Ze keek altijd alsof ze zojuist een fles azijn had leeggedronken. Ze kon zich helemaal opvouwen en zich in de vreemdste knopen leggen zodat het leek alsof haar armen, haar benen en haar hoofd op de verkeerde plaatsen aan haar liehaam zaten. Als ze zin had deed ze wel eens een messenwerpnummer met Guppy de clown. Vreemd, Guppy was nergens te zien. En zijn motorfiets stond ook niet op het rek van de vrachtauto.

„Waar hebben ze pa heen gebracht?" vroeg Witje.

„Daarheen." Celia wees naar een blauwe, getraliede bestelwagen. Achter een van de raampjes ontwaarde Witje haar vader in gesprek met een politieman in burger.

„Ze vragen hem de oren van het hoofd," zei het slangemens onverschillig, alsof het haar allemaal niets aanging. „Ze willen weten waar hij die spullen vandaan heeft."

„Welke spullen?" vroeg Witje verbaasd. Voor Celia had kunnen antwoorden had Ursus haar met een blik het zwijgen opgelegd.

„Aeh, niks," mopperde Celia en trok de mantel met de sterren vaster om zich heen. Wat was hier gaande? Met een voorgevoel dat weinig goeds beloofde tuurde Witje naar haar vader, die heftig gebarend iets probeerde uit te leggen. Er was iets mis. Maar wat? Ze hadden wel eens vaker politie op bezoek gehad.

„Zodra je een huis op wielen hebt, ben je een buitenbeentje," had haar vader wel eens verzucht toen de politie hun papieren weer eens kwam controleren. Maar dit keer kwamen ze niet voor de papieren.

Intussen was de politie bezig de vrachtauto leeg te halen en alles te doorzoeken. Ze keken in de holle masten van de trapeze, snuffelden in alle kisten en koffers en sleepten zelfs het loodzware vangnet naar buiten.

„Waar dient dat ding voor?" vroeg een van de rechercheurs op het net wijzend.

„Dat is het vangnet van de trapeze," legde Ursus met enige tegenzin uit.

„Treden jullie dan met een trapeze op?"

„Soms," antwoordde de sterke man. De rechercheur wierp een ongelovige blik op Ursus' dikke buik.

„Jij wilt me toch niet wijsmaken dat jij aan zo'n ding hangt?" vroeg hij grinnikend. Ursus schudde zijn hoofd. „Nee," antwoordde hij bedaard. „De chef en Witje hier zijn onze trapezewerkers."

„Dat kind?" De politieman bekeek Witje met hernieuwde belangstelling.

„Ja," antwoordde Witje trots. Ze was trapezewerkster. Pa had haar geleerd hoe je moest vliegen. Sinds haar

tiende had ze elke dag met pa getraind. Later mocht ze met pa de masten in om vertrouwd te raken met het balkje en de touwen. De eerste jaren moest ze nog een veiligheidsgordel dragen, maar sinds haar dertiende vloog ze los. Door de harde training was ze pezig en gespierd geworden, en bijna even lenig als Celia.
„Ja," herhaalde ze tegen de politieman, „ik ben trapezewerker."
„Mooi," spotte hij, niet onder de indruk. „De kat en de hond spelen zeker voor tijger en leeuw bij jullie, hè? En de koe van de boer van hiernaast mag de olifant uithangen." Hij vond zichzelf erg grappig. Witjes donkere ogen schoten vuur, maar ze zei niets. Hij had wel een beetje gelijk, dacht ze mismoedig. Eigenlijk was Circus Bianchi helemaal geen echt circus meer. Vroeger, toen Witje een jaar of acht was, hadden ze nog een kleine tent gehad waarin ze met een beer en met paarden waren opgetreden. Maar op een dag was de berentemmer door de beer aangevallen en hij moest daarna lange tijd het bed houden. De slechtgehumeurde beer verdween voorgoed achter de tralies van een dierentuin. Een paar jaar later had pa de paarden moeten verkopen. Ze waren te oud geworden om kunstjes uit te halen. De dwergen konden ergens anders meer geld verdienen en toen de tent tijdens een storm aan flarden scheurde, bestond Circus Bianchi alleen nog maar uit een stel palen waaraan de trapeze bungelde. Pa besefte dat hij te weinig geld had om ooit weer een eigen circus van de grond te krijgen. Vanaf dat moment had hij zijn diensten als trapezewerker en evenwichtskunstenaar aangeboden aan spullebazen en grote circuseigenaren. Al die tijd was Ursus bij hen gebleven, evenals - tot ieders verbazing - Celia.

Toen ze een paar maanden geleden door Duitsland trokken, ontmoetten ze Guppy de clown. Pa had vroeger ooit wel eens met hem samengewerkt. Guppy was geen slechte clown. Bovendien kon hij als messenwerper optreden en kende hij verschillende kaarttruukjes. Pa was zeer in zijn nopjes geweest met deze nieuwe aanwinst voor zijn troep. Vreemd toch dat ze Guppy nu nergens zag. „Waar zou Guppy zijn?" vroeg ze aan Ursus, maar voordat hij kon antwoorden ging de deur van de getraliede auto open en kwam Pa tussen twee agenten in naar buiten. Hij zag er moe uit en staarde verslagen naar zijn schoenpunten.
„Pa!" riep Witje angstig terwijl ze op hem afrende. „Laat hem los! Hij heeft niets gedaan!"
Haar vader keek afwezig glimlachend op en spreidde hulpeloos zijn armen uit.
„Witje..." Hij keek haar smekend aan.

„Kalm maar."
„Laat pa los!" siste ze tussen opeengeklemde kaken terwijl ze een van de agenten bij haar vader probeerde weg te trekken.
„Hela, laat dat," gromde de agent en wilde zijn arm bevrijden, maar Witje liet niet los.
„Hee jongens, help me even die wilde boskat van het lijf te houden," riep hij geërgerd. Onbekende handen grepen Witje stevig vast.
„Loslaten!" gebood een stem bij haar oor dreigend.
Werktuigelijk liet ze los. Even later zag ze door een mist van tranen pa in een arrestantenwagen verdwijnen.
„Pa, kom terug!" Hij draaide zich om. „Ik kom terug, meisje!" riep hij. „Ik kom zeker terug."
Witje perste haar lippen op elkaar en staarde naar de grond.
„Wat doen we met haar?" hoorde ze iemand vragen.
„Neem haar maar mee naar het bureau," antwoordde een ander. „Misschien kan zij ons iets over dit zaakje vertellen."

Op het politiebureau zette iemand een bekertje koffie en een boterham voor haar neer. Koppig wendde ze haar hoofd af. Niets nam ze van hen aan! Eerst moesten ze pa vrijlaten. Er kwam een oudere man in burger binnen. Hij had een gezicht vol rimpels waarin twee helderblauwe oogjes glinsterden.
„Heb je geen honger?" vroeg hij vriendelijk terwijl hij op de boterham wees. Ze haalde bokkig haar schouders op. Hij glimlachte en sloeg een dossiermap open. „Dus jij bent Bianca de Wit, hè?" vroeg hij toen hij na een tijdje van de map opkeek. Witje knikte.
„Ik ben inspecteur IJzersteen," stelde hij zich voor. „Welnu, Bianca..."
„Ik heet Witje," viel ze hem in de rede. „Bianca, zo had haar moeder haar altijd genoemd totdat ze er zes jaar geleden in Frankrijk vandoor gegaan was met een vertegenwoordiger in haarspelden en lotions. Hoewel Witje haar moeder nauwelijks had gekend, wilde ze niks te maken hebben met alles wat aan het bestaan van haar moeder herinnerde. Zolang ze zich kon herinneren had pa haar al „Witje" genoemd en dat was goed zo.
„Witje dan," zei de inspecteur met een verbaasde blik op haar zwarte haar.
„Bianca betekent „wit" in het Italiaans," legde ze uit. „Snap je?"
De inspecteur snapte het.
„Goed dan, Witje," hernam hij terwijl hij nog meer rimpels in zijn gezicht trok dan hij al had. „Ik ga je een paar vragen stellen waar je me eerlijk op moet antwoorden."
„Wat voor vragen?" vroeg ze op haar hoede.
„Over je vader."
„Ik zeg toch niks," zei ze vlak. Inspecteur IJzersteen zette een bruin leren koffertje op tafel.
„Heb je dit koffertje wel eens eerder

gezien?" vroeg hij terwijl hij haar doordringend aankeek. Ze haalde haar schouders op.
„Nooit gezien," mompelde ze.
„Maar je woont toch bij je vader in de caravan?" Ze knikte. „Dan zul je hem toch wel gezien hebben want we hebben hem in je vaders caravan gevonden." Er kwam een man binnen. Hij was jonger dan inspecteur IJzersteen en net als deze in burger. Hij wierp Witje een kille blik toe en ging zonder iets te zeggen naar buiten staan kijken.
„Dat is hoofdinspecteur Grimwald," stelde inspecteur IJzersteen zijn collega voor. „Trek je maar niets van hem aan. Hij komt alleen luisteren naar wat we zeggen. We zullen net doen alsof hij er niet is." Witje knikte. Intussen vroeg ze zich koortsachtig af waar ze dat koffertje eerder had gezien. Niet in de caravan. Maar toch kwam het ding haar bekend voor. Maar al wist ze waar ze het gezien had, dan zou ze het niet zeggen om pa niet in gevaar te brengen.
„Toen jullie in Duitsland waren," hernam inspecteur IJzersteen het verhoor, „heb je je vader toen wel eens met onbekenden gezien?" Witje haalde haar schouders op.
„Weet ik niet," antwoordde ze nors. „Als we trainden kwamen er altijd wel mensen kijken en af en toe maakte pa wel eens een praatje."
„Ontving hij ze wel eens in de caravan?"
„Soms wel, soms niet," zei ze onwillig.
„Weet je wat er in dat koffertje gezeten heeft?" Witje schrok. Onverwacht had zich hoofdinspecteur Grimwald in het gesprek gemengd. Ze schudde haar hoofd en staarde hem met angst in haar ogen aan. Nu zou ze horen waar ze pa van beschuldigden.
„Sieraden," zei hij. „Vorige week gestolen bij een roofoverval in Duitsland. Een klein deel van de buit hebben we vanochtend in dit koffertje in de caravan van je vader teruggevonden." Het was alsof iemand haar een klap op haar hoofd gaf.
„Pa heeft het niet gedaan," fluisterde ze, een plotseling opkomende misselijkheid wegslikkend. Tranen sprongen haar in de ogen.
„Jullie waren vorige week toch in Duitsland?" vroeg hoofdinspecteur Grimwald.
„Ja, dat wel," antwoordde ze aarzelend. „Dat wel..."
„In Hildesheim?"
„Ja."
„Mooi zo," zei hoofdinspecteur Grimwald triomfantelijk, alsof hij haar een belangrijke bekentenis had ontfutseld.
„In Hildesheim zijn die sieraden gestolen."
„Pa heeft niets gestolen," mompelde Witje.
„Dat zullen wij wel uitzoeken," zei hoofdinspecteur Grimwald. „Voorlopig blijft je vader achter slot en grendel."
Witje raakte in paniek. Ze mochten pa niet opsluiten!
„Laat pa vrij!" riep ze schor. Haar ogen waren zwart van woede. „Jullie hebben het recht niet om hem op te sluiten!" Hoofdinspecteur Grimwald deed net alsof hij niets had gehoord.
„Heb je familie in Amsterdam waar je kunt logeren?" vroeg hij.
„Het is misschien maar voor een paar dagen," voegde inspecteur IJzersteen er niet onvriendelijk aan toe.
„Anders kunnen we haar onderbrengen in het tehuis, dan hebben we haar bij de hand als we haar nog iets willen vragen." Als verdoofd staarde Witje naar de twee politiemannen. Ze ging nergens naar toe zonder pa! Zeker niet naar een tehuis of gesticht.
„Ik ga nergens heen!" riep ze en ze stampvoette van onmacht.
„Dat maken wij wel uit," zei hoofdinspecteur Grimwald kil. De angst kneep haar keel dicht.
„Nee!" piepte ze in paniek en voor de twee inspecteurs er erg in hadden maaide ze alle paperassen, dossiers, stempels, koffie en de boterham van inspecteur IJzersteens bureau. Ze wist niet goed meer wat ze deed. Hoofdinspecteur Grimwald uitte een woedende kreet. Haastig greep hij haar vast.
„Het probleem van je onderdak is hiermee opgelost," zei hij grimmig. „Dit juffie gaat een paar dagen naar het tehuis om af te koelen."
„Ik ben bang dat je dit keer gelijk hebt," zuchtte inspecteur IJzersteen terwijl hij Witje medelijdend aankeek. Toen Witje de kamer werd uitgeleid, zonk hij op zijn knieën en begon hoofdschuddend met zijn zakdoek de koffie uit de dossiers te deppen.

Volgende week:
OP VRIJE VOETEN

advertentie

ALD DUCK: OM TE LEZEN EN
TE **BEWAREN!**
delijk zijn ze er dan!
nald Duck verzamelbanden!
en losse rondslingerende
kies meer, maar een
jaar D.D. (26 nummers)
rig netjes bij elkaar
e boekenkast!
nk zij de vrolijk
kleurde verzamelband!

onald Duck verzamelband kost f 14,95 en is te be-
n door het geld over te maken op gironummer
t.n.v. Medianet BV, Extra Uitgaven, Haarlem.
eld duidelijk "Donald Duck verzamelband".
nt 'm trouwens ook bij de bladenman kopen.
België: Bij de verkoper of 285 F storten op post-
hingnummer 000-0083405-82 van T.U.M. (I.U.M N.V.),
erpen.
neld duidelijk "Donald Duck verzamelband"!)

Al die losse nummers... wat een zootje!

HANDIG EN MOOI... JIJ BLIJ, MOEDER TEVREDEN!

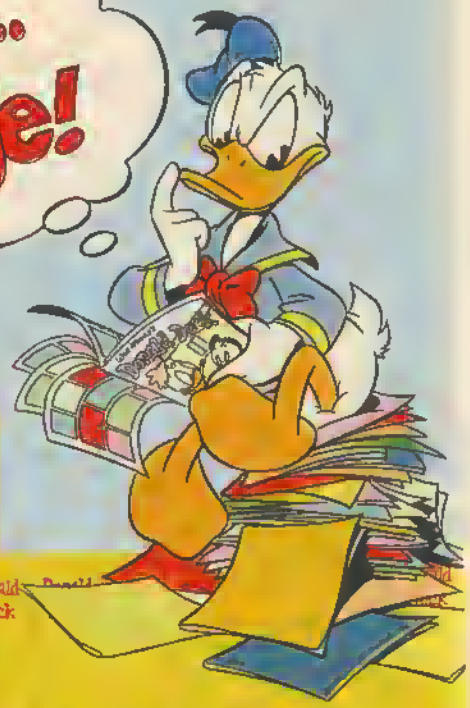

n dat een heel jaar lang! De DONALD DUCK SCHEURKALENDER
elt 365 blaadjes, voor iedere dag één. Op elk blaadje staat een
rap en aan de achterzijde een puzzel, een raadsel of een
vetenswaardigheid. Met zo'n kalender is het 't hele jaar feest!
Weet jij een abonnee voor Donald Duck? Stuur dan de kaart
p en je krijgt de scheurkalender gratis thuisgestuurd.

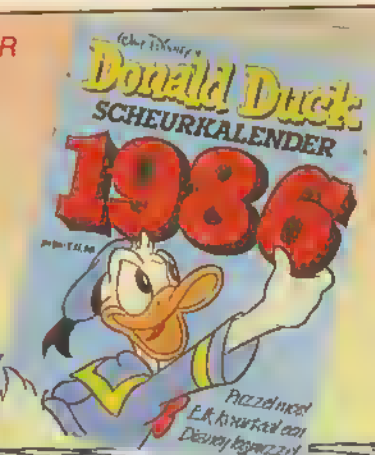

LKE DAG EEN GRAP!

nieuwe abonnee is: (in blokletters invullen)

aam
raat Nr.
ostcode Plaats
eboortedatum
etaling per acceptgirokaart (wordt toegezonden)

dtekening ouder: .....

on in een open envelop als brief gefrankeerd sluiten naar Donald Duck, Postbus
2000 AG HAARLEM.
je liever niet in het blad? Schrijf dan de inhoud van de bon over en stuur dit op
lde wijze naar bovengenoemd adres. Of bel: 023 - 319421.
België: de bon in een gefrankeerde envelop sluiten naar Donald Duck, Jan
kxstraat 7, 2018 Antwerpen. Het abonnement is ook via de dagbladhandelaar ver-

De nieuwe abonnee is opgegeven door:

Naam
Straat Nr.
Postcode Plaats

DD 3 0134 AAH1

Ik ontvang voor het opgeven van de nieuwe abonnee de Donald Duck scheurkalender 1986.

Hier even op letten: de nieuwe abonnee mag geen abonnee zijn of dit de afgelopen drie maanden zijn geweest. De aktie duurt tot 15 februari 1986. Het kado wordt pas verzonden als de betaling voor het eerste abonnementsgeld binnen is.

Donald Duck kost f 1,55 per nummer. In België 33 fr. Het duurt circa drie weken voordat u het eerste nummer ontvangt

JOE CARIOCA

een vagebond zet de blaemetjes buiten

Joe heeft zulke fraaie capriolen uitgehaald op zijn stelten, dat de miljardair Multipeso hem op zijn carnavalsfeest heeft uitgenodigd...

Ik... ik zal 't maar niet proberen uit te leggen! Ze kijken zó boos!
Misschien was het een kat!
Vreemd...
Als ze me straks iets vragen, laat ik gewoon mijn uitnodiging zien!
Die Multipeso moet wel érg rijk zijn, als hij zo veel bewakers heeft!
HALT!
Heeft u wel 'n uitnodiging?
Eh... Si! Natuurlijk!
Tssk! Die suffends bij de poort zijn weer eens vergeten hem af te stempelen. Voorzit, loop maar door...
PFOE!
Waar ies al die bewaking voor nodig? Het lijkt wel de Nationale Bank!
Weet je dat niet?
Mevrouw Multipeso draagt elk jaar op het feest de beroemde MULTIPEGO-DIAMANT! Die is MILJOENEN waard!
Ah, vandaar ...
Zulke zorgen heb ik als armoedzaaier tenminste niet...
...zo kan ik me concentreren op de plezierige kanten van het leven!
Daar zie ik er twee...
Dag dames!
Ach, 'n nieuwe gast!
Bent u ook in zaken?
U bent vast 'n oliebaron! Hi! Hi!
Eh...
Wel ...ik bekleed inderdaad een HOGE positie! Ik beweeg me aan de TOP!
Vast een filmproducer! Hi! Hi!
Wat erig! Hi! Hi!

Wordt vervolgd

Abonnementsprijs: ƒ 1,55 per week of ƒ 20,15 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers ƒ 1,60, België 35 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 50.103 – geen postzegel – 2000 VK Haarlem of bel 023 - 319421.
Betalingswijze: abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd.
Voor postabonnees: Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 - 319421. Bereikbaar van maandag t/m vrijdag van 8.30-16.45 uur. Bij correspondentie a.u.b. abonnementsnummer vermelden.
Voor abonnees die hun blad via de bladenman van Media Expresse ontvangen: U kunt zich wenden tot de bladenman van Media Expresse of tot het dichtstbijzijnde regiokantoor: Arnhem 085-641211, Bellen 05930-5545, Amsterdam 020-926910, Nieuwegein 03402-83071, Rotterdam 010-211966, Vught 073-579039.
Opzegtermijn abonnementen: Voor Donald Duck geldt een opzegtermijn van zes weken.

Adreswijzigingen: Drie weken van te voren opgeven aan de bladenman van Media Expresse of bij Klantenservice Donald Duck te Haarlem. Denk aan uw postcode.
Buitenland: Voor het buitenland worden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door klantenservice Donald Duck (zie boven).
Losse nummers: Verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Distributeur: Aldipress B.V., Strijkviertel 31, 3454 PJ De Meern, telefoon 03406 - 2044.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen, tel. 03 - 2370120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernststraat 585, 1082 LD Amsterdam / Buitenveldert, telefoon 020 - 5496251, Tariefkaart no. 22
Drukkerij: Rotogravure Etten b.v.

00
7107221052011